

140.výročie narodenia Jura Hronca – Gočovo – 16.5.2021 – Vykupujte čas

Bob pokoja daj vám svoj stály pokoj vo všetkom!

Efezským 4:16 „Vykupujte čas, lebo dni sú zlé“.

Aj vy obdivujete ľudí, ktorí sú pracovití, stále niečo vytvárajú a vidno za nimi kus práce? Akoby boli stroje, nechápeme ako všetko môžu stihnúť a ako to, že nie sú unavení. Aj dnes takí ľudia isto sú, ale mám taký pocit, že takéto osobnosti sú skôr doménou minulých liet.

Jednou z nich bol určite **Jur Hronec**, na ktorého narodenie dnes spomíname. 17.mája 1881 sa tu v Gočove narodil chlapec, ktorý svojou pracovitosťou iba potvrdil to, čo som povedala. Aj k jeho pozitívam patrila usilovnosť, nebojácnosť, odhodlanie, túžba skúmať a učiť sa. Iste hovorí sa, že takýto aktívni ľudia sú svojim spôsobom blázni a je to tak: v tom pozitívnom slova zmysle bol Jur Hronec blázon do vedy, vzdelávania, do rozvíjania hodnôt nášho slovenského národa. V jeho živote išli bokom aj jeho túžby či sny týkajúce sa jeho osobného života. Mal pred sebou cieľ, za ktorým išiel a nepozeral pri tom na svoje pohodlie, dostatok spánku či peniaze. Jeho životopis je plný aktivít, z ktorých si každá jedna vyžadovala kopec času a úsilia, obetavosti a lásky k práci. Od profesora matematiky a fyziky v rokoch 1906-1922 sa cez doktorát, docentúru, stal členom rôznych spoločností na akademickej či národnej úrovni. Vypracoval sa naozaj bravúrnym spôsobom z obyčajného dedinského chlapca na učiteľa a vedca svetového formátu. A pritom nikdy na rodný Gemer nezabudol. Možno sa z neho stal tvrdý a svojou cestou kráčajúci muž, ale bez takej bojovnosti by nič nebol dosiahol. **Nebol dokonalý, mal svoje chyby, ale jedno sa mu upriet' nemôže: využil čas svojho života najlepšie ako vedel.**

Dnešná nedeľa po Vstúpení je časom, ktorý nám pripomína dočasnú a labilnú tohto sveta. Nič čo je na tomto svete, nie je stále a isté. Všetko raz skončí – ako to býva v prírode, tak tomu bude s človekom. To, čo bolo stvorené nemá večné trvanie, iba Pán Boh a to, čo sa Jeho týka, čo On omilostí, trvá naveky. Aj náš čas života sa minie alebo sa naša pozemská existencia skončí príchodom Pána Ježiša.

Každý, kto má otvorené oči a srdce vníma krátkosť času, ktorý je pred nami. Práve preto, že je čas tak veľmi vzácny, lebo je ho málo, potrebujeme ho využiť najlepšie ako vieme. Či sa dožijeme 50 či 80 rokov, stále sa obrúc za seba, musíme konštatovať, že život preletel rýchlo. Niektoré okamihy sme už premrhali a nevieme ich vrátiť späť a niektoré sme len tak prežili, lebo sme nemali silu žiť naplno. **A keď vidíme, čo sme už stratili a čo sa už nedá nájsť, je potrebné hľadať do budúcich dní s túžbou žiť lepšie, zodpovedne, s nadšením, s myšlienkou, že za sebou máme niečo zanechať, že máme urobiť niečo, na čo budú ľudia spomínať.**

Jur Hronec to asi takto nemyslel. Nesnažil sa pre to, aby bol slávny, známy. Ani nepredpokladal, že si niekedy budú ďalšie generácie pripomínať jeho dielo a prácu, ani netušil, že po ňom budú nazvané školy alebo že bude mať niekde tabule a dostane ceny. Jednoducho iba pracoval a žil, pretože to bolo v jeho povahe a v jeho poňatí života. Život prežitý bez práce, bez služby ľuďom a Pánu Bohu, život prežitý bez ovocia, pre neho nebol životom. Nedokázal pochopiť ako môže niekto žiť a nič nerobiť. Práca a život idú ruka v ruku. Bez ohľadu na to, či si niekto tú prácu všima, či vysloví pochvalu, či za ňu bude zaplatené. **Práca je následkom viery v Pána Boha, ktorý dáva život pre človeka ako dar a človek sa má zhostiť úlohy pracovníka na žatve tohto sveta.**

Nie všetci môžeme byť novodobým Jurom Hroncom, ale všetci môžeme prijať život ako výzvu a príležitosť. **Pán Boh pred nás kladie život ako výzvu ukázať, čo v nás je.** Dostali sme dary, ktoré máme využiť na dobro tohto sveta. Našou úlohou nie je sa sťažovať, ako biedne to tu vyzerá, ale hľadať spôsob, ako obdarovať ľudí okolo nás, ako svojimi schopnosťami meniť svet k lepšiemu, ako byť užitočný. Výzva je ponúknutá a my ju máme prijať: čo všetko dokážeš? Čoho dobrého si schopný? Ako môžeš prispieť k zlepšeniu sveta? Všetko môžem v Kristovi, ktorý ma posilňuje. Budúcnosť je otvorená a my ju máme poňať ako výzvu urobiť, čo je v našich silách.

Život môžeme vnímať ako príležitosť. Príležitosť zlepšovať sa, učiť sa, študovať, posúvať sa. Chcieť od seba viac. Nemôžeme sa porovnať s Jurom Hroncom, teda aspoň ja by som si to nedovolila. Ale naša úloha je: porovnávať sa so sebou zo včerajšieho dňa. Som dnes lepšia? Využila som dnes príležitosti a momenty, ktoré mi Pán Boh poslal do cesty? Som odhodlaná, odvážna a pracovitá natoľko, že nepremrhám nič, čo ma čaká? Niekedy si pripadáme preťažení a inokedy neužitoční, možno nedocenení a frustrovaní z toho, že to, čo robíme neprináša dobrý efekt. Ale to nás nemá odradiť. Príležitosť, ktorá sa nám ponúka v dnešnom dni, sa už nezopakuje a je na nás, aby sme ju využili. Ak by si to aj nevšimli ľudia, čo všetko dobré pre nich robíme, Pán Boh vidí a obdarí svojich verných sluhov.

Dnes spomíname na 140.výročie narodenia Jura Hronca. Na to, že sa zo skromných pomerov vypracoval na dnes známeho človeka. Ale práve tie skromné pomery mu poskytli to, čo človek, ktorý chce rásť, potrebuje. **Doma videl a naučil sa milovať múdrosť a ľudí. Naučil sa pilne pracovať a nebát sa nijakej úlohy. Doma sa naučil**

skromnosti a pokore. Doma videl prirodzenú dôveru v Pána Boha, ktorá človeku hovorí ako správne má využiť čas života. Aj v jeho dobe boli dni zlé, ale on si vážil každý deň a venoval ho Bohu aj ľuďom, vzdelaniu a pozdvihnutiu slovenského národa.

Toto by sme si mali pamätať: váž si každý deň a ži ho najlepšie ako vieš, pre Pána Boha, pre ľudí, pre dobro. Vykupujme aj my čas, lebo dni sú zlé. Koniec je blízko. Ale: aj Martin Luther povedal: keby som vedel, že zajtra zomriem, dnes by som ešte zasadil strom. Tak *sad' me aj my stromy lásky, múdrosti, identity, pokoja, pokory a vzájomnej pomoci. Dnešok treba využiť.* Amen.